

Ministeriets frie Raadighed med de bevilgede 50,000 Rbd. aarligt, saaledes at Ministeriet skulde holde Stuus med disse for egen Regning. Det, der har givet Anledning til, at Paataalen fra Statsrevisionens Side denne Gang har været skarper end sædvanlig, er, at der fremtræder paa een Gang en saa betydelig Oversfrielse, over 30,000 Rbd.; man har overladt Ministeriet Theatret med 50,000 Rbd. om Aaret, eller noget Mere; men Ministeriet har ikke holdt sig indenfor Grændserne af Bevillingen af denne runde Sum, men har derimod brugt betydeligt mere. Med Hensyn til det forandrede Regnskabsaar, bemærkede den ærede Rigsdagsmænd, at jeg var den, der bestemte eller emodfattede mig det; det forholder sig ganske rigtigt, og at de Grunde, jeg dengang anførte, ere holdbare, troer jeg at Udvalget har havt Leilighed til at overbevise sig om; thi Theaterregnskabet har hidtil ikke været ført paa anden Maade end kvartalsviis. Udvalget har havt Theatrets Hovedbog, som Revisionen aldrig tidligere har havt, og derved overbevist sig om, at Opgjørelsen har fundet Sted kvartalsviis og ikke anderledes. Sammenstillingen af Finantsaaret er fremkommet ved, at man har adderet Udgifter og Indtægter sammen for 4 Kvartaler, og derfor har man ligesaa gjerne kunnet vælge fire andre Kvartaler som netop disse; det vilde ingen Forskiel gjøre. Der findes ingen Udgifter længere paa Kassen, oplyses der i en Besvarelse, og den ærede Rigsdagsmænd har lagt særdeles Vægt paa, at man nu er naaet til det Resultat, at der ved Finantsaarets Udløb 1858—59 eller ved Slutningen af Juni 1859 ikke længere stod nogen Udgift tilbage paa Kassen. Om det nu just er en Følge af, at man har omlagt Regnskabsaaret eller ikke, skal jeg lade staae hen; men jeg har mine, som jeg troer, meget vægtige Grunde til at tvivle derom. I ethvert Tilfælde er det ikke Noget, der maa opstilles som et stort Resultat, man har naaet, at man ved Regnskabsaarets Slutning, har opgjort med Fortiden, saaledes at der ingen Restance var tilbage; det er Noget, der burde være fæstet ved hvert Regnskabs-

aaars Slutning, og at det ikke er fæstet ved Theatrets Regnskaber, er en meget stor Feil ved dem. Theatrets Regnskaber ere i Virkeligheden førte saaledes, at man ikke har optaget Udgifterne i Hovedbogen, efterhaanden som de bleve gjorte, og at der er foregaaet Anvisninger og derpaa følgende Udbetalinger, som ikke ere indførte i Hovedbogen; ved Regnskabsaarets Udløb har man leveret et Regnskab, der ikke optog alle Udgifter og som derfor har været urigtigt, det er det rette Navn for de Regnskaber, der tidligere have været aflagte; at man stundom har udeladt Udgifter, ikke fordi man har glemt dem, det vilde de Herrer see af den Correspondance, som foreligger i en af Antegningerne. Den ærede Rigsdagsmænd bemærkede, at Statsrevisionen havde anstillet forskjellige Sammenligninger mellem Før og Nu, og var derefter kommen til det Resultat, som var det sædvanlige, naar Tæsen var om Theatret, nemlig at der var en stor Tilbagegang; ja, en saadan Sammenligning af Theatrets Kunstpræstationer pleier ganske rigtig i Regelen at føre til dette Resultat; det gaaer i saa Henseende med Theatret, som det gaar med Heste, naar der er Tale derom, da stunder man altid, at Fortidens Heste vare ganske fortræffelige, hvorimod de udarte i vore Dage; men jeg maa bemærke, at der her kun er Tale om Regnskabsvæsenet, og det er ikke Noget, der kommer frem blandt Publikum som et dagligt Conversationsemne. Hvad angaaer den Skildring, som den ærede Rigsdagsmænd dernæst gav af Theatrets Tilstand, og som skulde være et Modstykke til de almindelige Betragtninger, der gjordes gjældende, da vil jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at der er optaget 203,000 Rbd. fra Sorø Academi. Det er ganske vist, at Theaterbygningen er langt bedre end tidligere, men den har kostet 203,000 Rbd., som ere laante fra Sorø Academi, og Enhver som seer Theaterbygningen, som den staaer paa Kongens Nytorv, vil indrømme, at det ikke bliver ved dette Beløb, hvis denne Bygning ikke for bestandig skal være til Vangir for denne Plads.